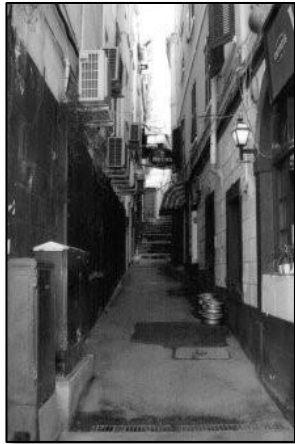

Vliegen op het menu

Veel van onze maten hebben natuurlijk ook op de dikke boten gediend en ook, zoals zovelen op de 'Mijnendienst'. Zij van de grote vloot kwamen met hun schip regelmatig in Gibraltar. Lekker door Mainstreet zwerven en door de tunnel onder de rots naar ander kant om te zwemmen en 's avonds naar de 'Wintergarden' of de Naavyclub voor een biertje en andere

In het midden rechts Smoky Joe!

Op de hoek van Lynch's Lane.

geneugten.

Maar bijna allemaal wisten ze de tent van Smoky Joe te vinden. De tafelkleedjes en de menukaarten in de hamburgertent van Smoky Joe in Gibraltar waren beroemd bij janmaat. Allemaal wisten ze de tent aan het eind van Mainstreet te vinden. Hij serveerde de heerlijkste hamburgers die er rond de Middellandse zee te vinden waren al zag hij er zelf nooit al te fris uit. Een dikke pens en een schort waar je soep van kon koken. Soep aten we nooit bij Joe. Maar bij ieder bezoek aan Gibraltar liep bijna de hele bemanning eerst door mainstreet naar de andere kant van de stad om eens een lekker stuk vlees met een vers broodje naar binnen te werken. Na weken op zee waren ze verrukkelijk want aan boord kreeg je nooit gebakken uitjes en lekkere saus op het vlees. In elke haven waren de tafelkleedjes van betere kwaliteit dan die in Gibraltar.

Bij Smoky Joe zat je aan een vettig plastic kleedje te eten. Als je daar je nagel overheen haalde moest je direct door naar een pedicure om te redden wat er te redden viel. Alleen de menukaarten waren bij Joe veel mooier. Zat je tegenover iemand die de kaart bekeek, dan had je zelf uitzicht op een dame op de achterkant in een nogal uitdagende pose. Het probleem was dat er in die tent nogal veel vliegen hinderlijk om je hoofd zoemden. Ze liepen ook over de menukaarten en als de maten zagen dat een vlieg naar een ontbloot deel van een dame vloog of er overheen kroop was het commentaar niet van de lucht. die opmerkingen ware niet allemaal even netjes. De eigenaar probeerde iedereen er met een hoop handgebaren ervan te overtuigen dat die plaatjes een teken waren van goede smaak. Hij wist alleen niet meer wie op het idee was gekomen om zo iets te ontwerpen. Als hij dat voor de zoveelste keer moest uitleggen begon hij altijd schaapachtig te grinniken. Joe had echter niet door dat die dames zelfs de meest vnzige straathond 'bijna' de eetlust ontnam en met een andere keuze, misschien aangeklede dames, zou de omzet mogelijk verdubbeld worden. 'Maar,' bedacht ik, misschien wilde de heer Joe dat wel helemaal niet. Hij zou er uiteindelijk harder door moeten werken. We bestelden nog een Smoky Hamburger.

